

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπενθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900 Ὁρεῖλαι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ 10 Ἰουλίου 1900

Τὰ κοινοτικά — Τὰ φράγματα Ἐπαρχιωτῶν καὶ Ἰωαννιτῶν. — Ἡ Ζωσιμαία καὶ ἡ δωρεὰ Ἀναγνωστοπούλου. — Ἀγνοεῖται εἰς Μπόντριστα. — Φότος μουλιαζήμη καὶ κλητῆρος μητροπόλεως Κορίνθου.

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶνε τὸ τῆς δημογεροντίας. Ὡς γνωστὸν τὸ Ζαγορίον ἤξλου ἵνα ἱσθῇ πρὸς τὴν πόλιν ἐκλέγον ἰσαριθμούς δημογεροντας, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπαρχιωτὰ οὐδόλως ἐνόουν νὰ φανῶσιν ὑποδεέστεροι. Ἐντεῦθεν ἡ γέρονταν παράπονα καὶ ἀναφορὰ ἀπεστάλησαν εἰς τὸν Οἰκομενικὸν Πατριάρχην καὶ καταγγεῖλαι ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, εἰς λίαν ἀμήχανον θέσιν περιελθόντος. Ἀλλ' ὡς ναύκληροι δεξιὸι γινώσκουσι κάλλιστα νὰ διαφεύγῃ τὴν φοβεράν χάρυβδιν, οἱ ἱεράρχαι, ὅθεν κεραυνὸς βληθεὶς ἀπὸ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦρου Βισπόρου διέσχισεν τὰ Ἡπειρωτικὰ νέφη καὶ κατέκαυσεν τὴν ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων λιπέψυχον καὶ εὐφλεκτον δημογεροντίαν. Ὁ κεραυνὸς ἦν ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου ἐπιτάσσοντος νὰ συγκροτηθῇ δημογεροντία ἐνιαία ἥτις ὀφείλει νὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ δύο δημογερόντων τῆς πόλεως, δύο τοῦ Ζαγορίου καὶ ἐνὸς ἐξ ἐκάστης τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ πατριαρχικὴ αὕτη ἀπόφασις ἡρέτισεν τὰ εὐδιεγέρτα νεῦρα μικροφιλοδόξων τινῶν δημογερόντων, ἀλλ' ἀνεκούφισεν τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων ἀπὸ πολλοῦ πειρώμενον νὰ καταπνίξῃ τὰ πάθη καὶ τὰ μίσση, ὑπὲρ δικὴν Ἀσρναίας Ὑδρας, κατατρίχουσι τὸ Ἡπειρωτικὸν στοιχεῖον. Τηκόμεθα ἐν μικροφιλοτιμίᾳ προσπαθόντες νὰ ἀναδείξωμεν πλείονας δημογεροντας ἐκ τοῦ Ζαγορίου ἢ τῆς λοιπῆς ἐπαρχίας, ὑποστηρίζομεν ἐν τῇ πόλει τὸ γελοιωδέστατον γέννημα καὶ θρέμμα, ἀλλὰ σκεπτόμεθα τι πατριωτικώτερον; Παρακολουθῶ ἀπὸ πολλοῦ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, καὶ τῇ πόλει γινόμενα καὶ ἀναγκάζομαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὰ κοινοτικά ἐπιδιδόκουσιν οὐχὶ ἄνδρες τὰ καλὰ τῆς πατρίδος ἐνῷ ἔχοντες οἱ πλείστοι, ἀλλ' ἀνθρωπάρια τὸ ἴδιον συμφέρον κατ' ἐξοχὴν θέμενοι. Ἀνταποκριτὴς τς ἐντεῦθεν πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων εὐφως ἐστιγμάτισεν διὰ τῆς πατριωτικωτάτης ἡμῶν ἐφημερίδος ἐν γλώσσῃ ἀφελεί καὶ ἀπειρίτῃ τὴν κατὰπτωσιν τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς, καὶ τὰ ἀτοπήματα τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων, οἵτινες δι' ὄντως ἐξευτελιστικῶν μέσων ἐκλεγόμενοι τοιοῦτοι πᾶν ἄλλο ἐπιδιδόκουσιν ἢ τὰ τῆς βελτιώσεως τῆς παιδείας, τῆς υἱοῦς διευθύνσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ τῆς ἐπιμελοῦς διαχειρίσεως τῆς κοινοτικῆς περιουσίας καθόλου. Ἐφοροὶ καὶ ἐπίτροποι ἐκλεγόμενοι ὡς ἰδίαν θεωροῦσι τὴν κοινοτικὴν περιουσίαν, οὐδεὶς δὲ ἔλεγχος τηρεῖται ἐπ' αὐτῶν, διότι ἐλεγκταὶ δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχουσιν, ἀνέχουσιν εἰς τὸ οἰκεῖον κόμμα.

Ἡ καλὴ θέλησις τοῦ Μητροπολίτου ὡς λίαν ἀσθενὴς οὐδόλως ἰσχύει. Ἀκριβῶς ἡ διάκρισις μεταξὺ πολιτῶν καὶ ἐπαρχιωτῶν παραλύει πᾶσαν ἡπειρωτικὴν σύμπνοιαν. Ἡ γελοία αὕτη διάκρισις εἶνε αὐτόχρομα ἐγκλημα καὶ ἀνοσιούργημα ἐναντίον τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν ἀγὸν πατριωτισμὸν. Τὰ Ἰωαννίνα εἶνε τὸ λίκνον καὶ ἡ τηλαυγὴς ἐστία τῆς ὅλης Ἡπείρου εἶνε ὁ κορμὸς μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ δένδρου, τοῦ ὁποῦ οἱ πολύφυλλοι κλάδοι εἶνε ἡ ἐπαρχία. Ἄρα κορμὸς καὶ κλάδοι ἀποτελοῦσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ δένδρον πρὸς τί λοιπὸν ἡ διάκρισις κορμοῦ ἀπὸ κλάδων; Μεταξὺ τῶν εὐθαλῶν κλάδων, ὁ ἔστι τῶν ἐπαρχιωτῶν ὑπάρχουσιν εὐάριθμοι ἄνδρες ἀρίστου παιδείας δυνάμενοι νὰ ἐπέλθωσιν ἀρωγοὶ εἰς τὸν νοσοῦντα κορμόν, τούτεστι τὴν πόλιν, πολῖται δ' ἐπίσης ἱκανοὶ δυνάμενοι νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰ τῆς ἐπαρχίας. Ἐάν ποτε κρατήσῃ ἡ σῴτειρα αὕτη σκέψις, δυνάμεθα νὰ ἀναμεινῶμεν βελτίωσιν καὶ πατριωτισμὸν ἐν Ἡείρῳ, ἄλλως χάνεται αὐτανδρός, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὀλίγων γεννημάτων καὶ θρεμμάτων τῆς πόλεως, ἡ εὐάνδρος Ἡπειρος. Ὁ καλὸς πατριώτης Ἀναγνωστοπούλος ἔκρινεν δεόντως τὴν θέσιν τῆς Ἡπείρου καὶ ἐν τῷ φιλοπάτριδι αὐτοῦ ζητῶν ἐσκέφθη νὰ φανῇ ἄρωγός εἰς τὴν Ζωσιμαίαν σχολὴν διὰ γενναίου ἐτήσιου χρηματικοῦ ποσοῦ, ἵνα συντηρηθῇ ἀξιοπρεπῶς αὕτη συνεχίζουσα τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς προωρισμὸν, ὅστις σήμερον ὡς ἔχει ἡ σχολὴ εἶνε προβληματικὸς. Ἀλλ' οἱ κ.κ. ἔφοροι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, τῶν ὁποῦ οἱ ἰσχυρότεροι οὔτε ἄκροισ δακτύλοις ἐγγύσαντο παιδείας, διστάζουσι νὰ δεχθῶσι τὴν γενναίαν ταύτην δωρεάν τοῦ εὐεργέτου, ἐτήσιον εἰσόδημα 1200 ἀγγλικῶν λιρῶν ! ! ! — διστάζουσι νὰ δεχθῶσι τὴν γενναίαν ταύτην δωρεάν φοβούμενοι μήπως προσβάλῃ τὴν μνήμην τῶν ἀοιδίμων Ζωσιμαδῶν. Ἀλλ' ὁποῖα εἰρωνεία καὶ πάσης λογικῆς σκέψεως διαστροφή ! Τολμῶσι νὰ ἀπορρίψωσι τὴν δωρεάν, ἐνῷ μετ' ἀναίσχυντου θράους σκέπτονται νὰ προβῶσιν εἰς ἐράνους πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς σχολῆς ! Πότερον προσβάλλει τὴν μνήμην τῶν Ζωσιμαδῶν; γενναία δωρεὰ ἐπιφυλάττουσα εἰς τὰς σκιάς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην, ἀφοῦ οὐδόλως σκοπεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὸ ὄνομα τῆς σχολῆς, τούναντιον μάλιστα προτίθεται νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς προωρισμὸν, ἡ ἔρανοι σκοπίμως ἐπιδιωκόμενοι; Ἀλλ' ἄλλως σκέπτονται οἱ ἔφοροι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Καὶ ἄλλοτε ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς σχολῆς οὐχὶ δι' ἐράνων, ἀλλ' ἐκ τῆς κοινοτικῆς περιουσίας, ἄφθονον δὲ ὑλικὸν ἡγοράσθη, ἀλλὰ καὶ ἀσβεστός καὶ λίθοι καὶ ξυλεία ἐξηφανίσθησαν παραδόξως ἀπὸ τοῦ κήπου τῆς Ζωσιμαίας. Μὴ ἰσχυρὰ στοιχεῖα τῆς ἰδιοτρόπου φύσεως ἀνήρπασαν ἐν μιᾷ νυκτὶ τὸ ἄφθονον ὑλικὸν μεταβαλόντα τοὺς κοινούς λίθους εἰς ἀληθεῖς μετεωρολίθους καὶ εἰς ἀγνώστους χώρας ἐξακοντισθείσας; Ἡ μετεφέρθη νύκτωρ ὑπὸ βεβήλων χειρῶν τὸ ἄφθονον ὑλικὸν ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς ἐτοιμορρόπους τινὰς οἰκίας τῆς πόλεως; Ἐμνήσθην τοῦ γεγονότος τούτου ἀπλῶς ἵνα ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ.κ. Ἐφόρων ἵνα ὡς προσεκτικοὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐν ἡ περιπτώσει συμπληρωθῇ τὸ διὰ τῶν ἐράνων πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς σχολῆς ποσόν.

Ὁ κ. Ἀναγνωστοπούλος ἐννοεῖ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δωρεᾶς νὰ ἀποκαθάρσῃ συγχρόνως τὰ μιάσματα ἀπὸ τῆς Ζωσιμαίας, ἐξ ἐνὸς μὲν ὑποστηρίζων τοὺς ἐν αὐτῇ διδάσκοντας ἱκανοὺς καθηγητὰς (διότι τοιούτων δὲν στερεῖται εὐτυχῶς ἡ Ζωσιμαία), ἐξ ἄλλου δὲ ἀπομακρύνων ἐκατοντάδας πλέρων μακρὰν τὰ αὐτοσχέδια τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου ἢ μᾶλλον τοὺς δολοφόνους τῶν διδασκομένων, διότι ὑπάρχουσι δυστυχῶς καὶ τοιοῦτοι μὴ κατορθώσαντες νὰ τύχῃσι πανεπιστημιακοῦ πτυχίου, καίτοι πολλὰ δαπανήσαντες τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν, στήσαντες ὅμως κατὰ κικὴν μοῖραν τὴν πολὺγων φωλεάν τῶν ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ. Οἱ βέβηλοι οὗτοι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἡ ἀμάθεια τῶν ὁποῦ εἶνε ὠπλισμένη δι' ἀκαταμύχνητον ὄπλου τῆς ἀναίσχυντίας, ἔρποντες ταπεινότητα πρὸ τῶν ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποῦ διακρίνει ἄλλως τε καὶ τυφλὴ μεγαλομανία διὰ παχυτάτων κομπορημοσινῶν, τὰς ὁποίας ἐξυφανίζει ἡ τὴν ἀμάθειαν συνοδεύουσα πονηρία, ἐδημιούργησαν παρ' αὐτοῖς τοιαύτας συμπαιδείας ὥστε κατήντησαν ἐπιφοβοὶ εἰς τὴν κοινωνίαν ἐπαπειλοῦντες τὴν ἀσφάλειαν ἐκείνων, οἵτινες πνιγόμενοι ἐκ τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως θὰ ἐτόλμων νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἀγυρτείας αὐτῶν. Ἰδοὺ τὸ πρῶτιστον ὅπερ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν βελτίωσιν τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς καὶ ὁ ἰσχυρότερος λόγος, ὅστις ἀναγκάζει τοὺς ἐφόρους νὰ μὴ ἀποδεχθῶσι τὴν δωρεάν τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου. Πεποίθαιμι ὅμως ὅτι ἡ πυρταρεία τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου θέλει λάβει ὑπὸ σπουδαίαν ἐπισφιν τὰ ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ τεκταινόμενα ζητούσα τὰ πτυχία τῶν καθηγητῶν αὐτῆς — ἂν ἔχωσιν πρὶν ἢ παραδεχθῇ εἰς ἐγγραφὴν τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀπολυομένους. — Ἄν θεωρῇ καλόν, ὡς διατάξῃ τὴν εἰσαγωγικὴν ἐξέτασιν ἐνὸς οἰουδήποτε τῶν προσελευσόμενων πρὸς ἐγγραφὴν τελειοφοίτων, ἵνα πεισθῇ ὅτι τὰ καταγεγόμενα ὄχι μόνον δὲν εἶνε υπερβολικά, ἀλλὰ τούναντιον διὰ τὴν ἀοριστείαν στεροῦνται τῆς δυνάμεως, ἥτις ἔρκει νὰ ἐκθέσῃ τὴν οἰκτράν κατὰστασιν τῆς Ζωσιμαίας. Ἡμεῖς ἐνταῖθα ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ γυμνάσιόν μας εἶνε τὸ τελειότερον τῶν Γυμνασίων παρ' ὅλην τὴν ἀρχιτεκτονικὴν εὐτέλειαν τοῦ κτηρίου. Φαντασθῆτε τὴν θέσιν μας, ἂν ποτε ἀξιωῶμεν καὶ μεγαλοπρεπὺς τοιούτου. Ἀς εἶνε λοιπὸν βεβαία ἡ πρὸς τὴν ἐπίδοσιν ὅτι οἱ Ἰωαννῖται ἐφ' ὅσον γνωρίζουσι ὅτι ἡ Ζωσιμαία σχολὴ εἶνε περιβεβλημένη τὴν τήδεον τοῦ ἀνεγνωρισμένου Γυμνασίου θὰ φιλοξενῇ ἐπ' ἀόριστον ὡς πτωχοκομεῖον ἀντὶ διδασκάλων οἰκογενειάρχας ψιμοθῆρας ἢ καὶ θὰ προικίσῃ γαμβροὺς ἀναγορεύοντα αὐτοὺς διδάκτορας ἢ καὶ τίποτε ἄλλο χαίροτερον — ὁ Θεὸς φυλάξῃ — εἰς στρέβλωσιν τῆς γελοίας, περιφραινόμενης, κατὰ γὰρ καὶ μυκτηρίζοντες ἀπροκαλυπτῶς τοὺς ἀλλεπαλλήλους ἐκπαιδευτικούς νόμους καὶ τὰ πτυχία, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ κορυφαίᾳ τῶν θεωρῶσιν ἀφελέστατα ὡς ἀπλῆς ἀδείας κυνηγετοῦ, ὀχυροῦμενοι ὑπὸ τῆς κατ' αὐτοὺς εὐδοκίμου πείρας. Ἐκαστος θεωρεῖ αὐτὸν ἑαυτὸν ἐκτενέστερον καθηγητῇ τοῦ πανεπιστημίου νὰ κρίνῃ περὶ τῶν διδασκόντων, ἀνίσχυρὸν ἂν γνωρίζων μόνον τὴν ἀραβικὴν, κρίνει περὶ τῆς κινεζικῆς διαλέκτου. Ἡμεῖς ἐπὶ ματαίῳ θὰ δαπανώμεν τὰς ἐλπίδας, ἂν μὴ τὸ πανεπιστήμιον θέσῃ φράγνόν εἰς τὰς τοιαύτας τῶν ἐφόρων ἀκολασίας. — Ἀμέριστον ἀπενέμαμεν τὸν ἐπαινον πρὸς τὸν διευθύνοντα ἰδιωτικὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ λύκειον

ἐν Ἰωαννίνοις κ. Ἀναστ. Ἀράπη, ὅστις εἶνε ἄξιος παντός συγχαρητηρίου, διότι κατορθώνει παρὰ πᾶσαν τὴν διαρκὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ Ζ σιμαλῇ ἀντιπράξιν νὰ διατηρῇ τὸ σχολεῖν τοῦ περικυκλωμένου δὲ δημοδιδασκάλου καὶ καθηγητῶν πυγμολύων τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τοῦ σπουδαιότερου καὶ μὲ τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς.

Δὲν εὐρίσκουμεν καταλλήλους λόγους νὰ ἐξυμνήσωμεν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς θυσίας με τὰς ὁποίας ἐπιτυγχάνει ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐπίβλησιν ἐπὶ τῶν μαθητῶν του νὰ ἀναγάγῃ εἰς πρωτοτυπίαν ἐξοφίλλων οὕτω διὰ τῆς σιδηρῆς ἐπιμονῆς του τοὺς κυριώτερος παράγοντας τοῦ μαθητοῦ διὰ τὴν κοινωνίαν ἀντὶ μετριοτάτων διδασκτρων καὶ τροφῶν. Ἐπὶ πολλὰ κατὰ σειράν ἐστὶ παρακολούθησα ἐπιστομῶν τὰς ἐξετάσεις τῶν δύο γυμνασίων τὰς ὁποίας εἰρήσθω ἐν παρῶν παρακολούθῃ μετ' ἐνδιαφέροντος ὁ ἐκ τῶν ἐκκεκρυμένων τῆς Κυριακῆς διεικνύθη Ὁσμάν-Πασῆς Ἰωαννίνων ἐνθαυρῶν τὴν παιδείαν καὶ ἀμερολήπτως κρῖναι ἐμύρρωσιν τὴν πεποιθῆσιν διὰ τὴν καλὴν τῆς Ζωμῆας ἀν' ὁφίστατο τὸν ἐκτετακτικὸν αὐτοῦ τοῦ Δουκείου ἐλεγχον ἐπὶ ἀπεδιδόκοντο πρὸς βελτιωμένων ὀλίγων ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ.

— Χθὲς ἀνγγέθη ἔξ Ἀργυροκάστρου διὰ λησῶν ἐπεχείρησαν νὰ αἰχμαλωτίσωσιν τὸν ἀργυροκαστὴν Τζιμὴλ Ἀλῶν. Ἄλλ' ἡ πλοῖσιον ὄχι ἐν τῇ χωρίῳ τῆς Δροπόλεως Μπότριστα. Ὡς οὕτως δὲν τὸν εὐρον καθότι ἦλθεν ἐνταῦθα. Αἰθμερὸν τὴν θὴν τρέχοντες ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν Μιχαῆλ Σαῖτ' ἀγὰρ ἐπέσεν εἰς καταδίωξιν ἀλλ' ἐρονέθη ὁ μουλιόζης — λήγεται διὰ καὶ τινος ζαμπιῆς εἶνε πληγόμενος ἢ φονεόμενος. — Τὸ τοιοῦτον ἐκκαμφοδὲν ἐν ὁπλοισιν αὐτοσφαιρῶν στρατιωτικὰ ἀποσπασματα τακτικὰ ὀπλισμένα με Μιούρτζ διατρίχθησαν νὰ σπεύσωσι εἰς καταδίωξιν. Ἡ χώρα εὐρίσκεται εἰς ἐμπλέκον κατὰστασιν — τὰ στρατεύματα διασκορπισμένα ἐστὶν — ἀνγχρόνως ἡγγέθη διὰ καὶ 50-60 Ἀλβανῶν ἐξήλθον εἰς καταδίωξιν. Τὸ τοιοῦτον ἐν ἀλβανίᾳ εἶναι ἐπικίνδυνον διότι οἱ ληστὰί ἔως πρὸς τὴν κατὰ τῶν χωρῶν εἰς βίαν πρὸς οὐτοχὴν κατὰ τῆς Ἡπείρου. Τὸ ποῖον τῶν ληστῶν ἀγνωστον. Ἡ χώρα ὑποφέρει ἐλπίσιν ὅτι θάβει τὴν τέρμα ταχέως διὰ τῆς καταστολῆς τῆς ληστείας.

— Ἐκ Κορίνθου ἀγγέλλεται ὁ φόνος τοῦ κλητῆρος τῆς Μητροπόλεως Νικολάου ὁ φόνος ἀποδίδεται εἰς ἐκείνον, καὶ ἐν Ζαγορίῳ ἀγγέλλεται διὰ ἐνεφανίσθησαν 7—8 λησται. Ἦως ὁ Θεός.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Εἰς τὸ χωρίον Μ γγούλη ὡς καὶ προηγουμένως ἐγγράψμεν ληστοὶ ὀθιμανοὶ προερχόμενοι ἐκ Μαργαριτίου, ὁδοιποροῦντες ὑπὸ δύο ἐγγυρῶν ἀγορευμάτων εἰσελθόντες εἰς τὸ χωρίον ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ αἰχμαλωτίσωσιν πλοῖσιον τινά, δὲ μὴ εὐρόντες ἐλεηλάτησαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκακοποῖσαν, ἡμίωσαν τὰς γυναῖκας, διήρπασαν πᾶν τὸ πρῶτον καὶ ἀπῆλθον ἀνεόχλητοι μέσῳ Μικρυελῆ, Διά, Βορτοπλῶν καταλῆξαντες εἰς τὰς ἐστίαις τῶν. Εἰς μὲμψασης με ἀπόσπασμα Τουρκικὸν ἐξήλθεν ἀνὰ τὰ χωρία, ὅπθην διήλθον ἢ συμφορὰ καὶ ἐπὶ τῇ προφύγει ληστοδοχῆς κατετυρνήθησαν παντοιοτρόπως τοὺς κατοίκους, συλλαβόντες προχόντας καὶ τοὺς κρατεῖ φυλακισμένους εἰς Φιλιάτες.

— Αἰ ἐπιδράσεις εἰς τὰ χωρία ἐξακολουθοῦν με ἀνήκοντες βιαιότητα ἐνεργεῖται, ἐνθὲ δὲ πλείστα τοιαῦτα χωρία ὁρεῖται παλλὰς χιλιῶν βακαλῶν ἀφίονται ἀνεόχλητοι, ζεθυμαίνονται δὲ εἰς διάφορον ζεμπεκλῆς εἰς τὰ Χριστοχωρία.

— Ὁ Καπὼν Νταγιάνας, ὁ γνωστός τῶν Φιλιατῶν ἄγος, ἐπίσκοπος καὶ ἀκαταδίωκτος λησταποδοχῆς εἰς ἀνήκοντα χωριότα ὑποβάλλει τοὺς κατοίκους πλείστον μαρτύρια, φορολογῶν αὐτοὺς βαρύτερον καὶ τοῦ Σουλτάνου, διὰ τοῦ φοβήτου τῆς ληστείας. Προχθὲς παρ' ὀλίγων

νὰ φινεύσῃ νέον τινὰ εἰς τὸ χωρίον Ἀ, ἀπλῶς διὰ κίβη πληγῶν αὐτὸν κατὰ τὴν κοιλίαν διὰ τοῦ ὅπλου του.

— Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις εἰς ποῖον σημείον ἐφάπταν ἡ δημοσία ἀσφάλεια εἰς τὴν Ἡπείρου σημειώθηται ὅτι ὁ Κάσο-Ντοῦσιας φονεὺς καὶ λητὴς γνωστότατος τῶν Φιλιατῶν διωρίσθη Δερβιναγῆς τῶν περὶ τῶν χωρίων. Εἰς τὴν Κοκινίσαν ἐφόνευσεν ἀτυχῆ τινὰ κάτοικον ἐπὶ τῇ προφύγει διὰ τὸ φυγέδικος!

— Ἐν τῷ ἀντικρί τῶν Φιλιατῶν εἰς τῶν τιμωτέρων καὶ αὐταθιστέρων ἐμπόρων, ὁ κ. Λάμπρος Βενέτης γίνεται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ οἰκτρὸν θῆμα ἀποπέρας δολοφονίας ἐν μέσῳ ἀγορᾶς. Κάποιοι τούρκος Λίτσας, πολλὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτελέσας καὶ διαμένον ἀνεόχλητος, εἰσέβαλεν εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κ. Βενέτη ἐπὶ σκοπῷ διαπραγῆς, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ δὲ παρατηρήσει του, ἐξάγει ὁ Λίτσας μάχαιραν καὶ πληγώνει αὐτὸν καὶ τὸν ὑπὲρ τὴν του γεγένηται κατόπιν ἀφαντος ἢ μάλλον μὴ συλληφθεὶς διότι τὴν νύκτα περιφέρεται ἐν ὁπλοῖς μέσα στὸ παζάρι χωρὶς ποσὺς νὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ τὰς τουρκικὰς ἀρχάς.

— Καὶ ἄλλῃ μάλιστα τῶν Χριστιανῶν προσετέθη. Ὁ Ἀρμένιος Ισαβὴρ τοῦ Δημοσίου ἐν Φιλιάταις, περιδοῦναι ἀνὰ τὰ Χριστιανικὰ χωρία φορολογεῖ τοὺς διαφόρους μαγαζατοῦρας με 500 στρογγυλὰ γρόσια, ἐπὶ τῇ προφύγει διὰ πολὺν φόρμακα, δηλαδὴ κινέο, ρετινόλαδο, ἄλλας κτλ. Τοιοῦτοτρόπως χρεὶς εἰς τὸν σοφολογιστὴν Ισαβὴρ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Χριστιανούς οὕτε τὴν θέρμην νὰ διώκουν, ἂν δὲν προσφύγουν εἰς τὰ φῶτα του!

— Αἱ ἐπιτόπαι Τουρκικαὶ ἀρχαὶ χιλια-δὺο μηχανώται διὰ νὰ ἀρπάσωσιν ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, εἰσίνες μὴ ὑπαγόμενοι ὑπὸ τὴν σκέπην οὐδενὸς νόμου καὶ προστασίας, πληρώσων, πληρώνουν ἀγογγύστως. Ἐπρόκειτο εἰς Πλασίδισαν νὰ ἐπιδορυφθῇ κωδωνοστάσιον τι ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμελίων. Ἀμέως ὁ Κεϊμακμάης Φιλιατῶν, φέρτε πέντε λίρας, ἀλλοίως δὲν σὺς ἐπιτρέπω! Ὅχι τοῦτο, ὅχι ἐκεῖνο, μὰ εἶναι παλιὸ τὸ κωδωνοστάσιον, τίποτε ἀπ' αὐτὰ τοῦ ἐσκασαν τὰς πέντε λίρας! Καὶ δὲ αὐτὰ ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτης τῆς τῶν κατὰ τόπους ἀρπάγων μικροῦ τολῆων τῆς Πύλης.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

τῇ 14 Ἰουλίου 1900

Τὴν περὶ τοῦ Κυριακῆν 9 ὁδεύοντες μὲν ἐξήλθον ἀπὸ ἐναντίας ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκταθῆ δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρέων καὶ μετὰ πενθμῶν διάκρισιν ἐληξάν χθὲς. Παρίσταντο δ' ἐν αὐταῖς ἅπαντες αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως μας. Τὸ γὰρ τὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξεν εὐρυστον, ἐξ οὗ ἐγένετο καταβληθὲν διὰ πέντες οἱ ἐν αὐτῷ διδασκάντες, ὅτε διέφυθ τῆς κ. Δημήτριος Καπομίρης καὶ οἱ λοιποὶ διδασκαλοὶ κ. κ. Ἰωάν. Μτονιάκος, Ἰ. Δημητριάδης, Κωνστ. Πραγματευτῆς καὶ Κωνστ. Κεκλῆνης, εἰργάζονταν μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως. Τὴν περὶ τοῦ ἐξδομῆς ἐγένετο ὁσάυτως οἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Παρθενάγωγείου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξεν ἐπίσης εὐρυστον ἐργασθειῶν μετ' ἀφροσύνης τῆς τε Διευθυντῆρος κ. Ἐρταμῆς Καμπακῆ καὶ τῶν ἄλλων δύο διδασκαλιστῶν κ. Εἰρήνῃ Σχορτσάνιου καὶ κ. Βασιλικῆς Βλάχου.

Ο ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ

Θάνατος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. — Πῶς συνέβη. — Ὁ νέος Βασιλεὺς. — Τὸ ἐν Ἰταλίᾳ πένθος.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐδόλοφον ἔως Μόνζαν, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν ὥραν ἐξήρχετο ἐκ τῶν γυμναστικῶν ἀγώνων. Ἐπείσθη δύο ὥρας μετὰ τὴν ἐπίβασιν ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς τῆς Μόνζας καὶ τὴν 10 νυκτερινὴν ἀπέβηκεν. Ὁ δολοφόνος συλληφθῇ. Ὁνομάζεται Μπρέσση.

Εὐθὺς ὡς ἔλαβε τηλεγραφικὸς γνῶσιν τοῦ θλιβεροῦ γεγονότος ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῆς Ἰταλίας κ. Νόμπιλι, μετέβη ἀμέσως εἰς

τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ ἀνηγγεῖλε τοῦτο εἰς τὸν κ. Ρωμάνο, μετ' ὀλίγον δὲ μετέβη καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀνεκοίνωσε τοῦτο εἰς τὸν Πρωθυπουργόν. Ὁλίγον πρὸ τῆς μεσημέρας ὁ κ. Θεοδωκὴς μετέβη εἰς τὴν Ἰταλικὴν Προεδρίαν καὶ ἐξέφρασεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ λύπην διὰ τὴν συμφορὰν, ἥτις ἐνέσκηψεν εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος. Ὡστόσο μετέβησαν καὶ ἐξέφρασαν τὰ συλλυπητήρια τῶν εἰς τὴν Προεδρίαν ὁ κ. Ρωμάνος, τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἑγκριτὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς Παροικίας καὶ πολλὰ ἐκ τῶν τῆς ἀνωτέρας παρ' ἡμῖν κοινωνίας.

Ὁ Διάδοχος τοῦ Ἰταλικοῦ Ὁρόνου καὶ πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως, ταξιδεύων ἀπὸ τριῶν μηνῶν περίπου μετὰ τὴν θαλαμῶν του «Ἰταλίας», εἶχε φθάσει τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς Πειραιᾶ, ὑπὸ αὐστηρὰν ἐκπαινοκίοντο. Ἀνῆλθε δὲ εἰς Ἀθῆνας καὶ περιήλθε μετὰ τῆς συζύγου του καὶ δύο κυριῶν τῶν τιμῶν ἐφ' ἡμῶν τὸς κυριώτερος ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ὑπὸ τινος τῶν διαβατῶν.

Τὴν 3ην δὲ πρωΐ ἦν ὡραν τῆς Δευτέρας ἀπὸ πλεονεξίας ἡ πριγκιπικὴ θαλαμῶν, ἡ φέρουσα τὸν νέον Βασιλέα τῆς Ἰταλίας, κατευθυνόμεναι εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Συνεπείρα παρακλήσεως τοῦ Ἰταλοῦ ἐπιτετραμμένου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν παρηγγεῖλε τηλεγραφικῶς πρὸς τοὺς Νομάρχας Πατρῶν καὶ Κορινθίας, νὰ σταματήσωσι τὴν θαλαμῶν ἐν ἡμερᾷ διελθεῖ διὰ τῶν λιμένων Κορίνθου καὶ Πατρῶν καὶ ἀνέλθωσιν ἐπ' αὐτῆς, ὅπως ἀναγγελλοῦσιν εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Νεαπόλεως τὴν θλιβεράν εἰδήσιν. Ὡστόσο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξε τὸν κυβερνήτην τῆς ἐν Βονίντση ὁρμούσης κανονιστοῦ κ. Τυπάλδον νὰ πλεῖσθαι πᾶντα καὶ νὰ διενεθῇ εἰς τὸ Σπαρτιέντο, ἀκριτῆριον τῆς Σικελίας, πρὸς ὁποῖον ἐπιτάτο ὅτι κατευθύνει ἡ φέρουσα τὸν Διάδοχον θαλαμῶν. Εἰς ἀνακρίτην τοῦ Διαδόχου ἐτέθη καὶ τὸ ἐν Βίλβη προσωρισμένον θυρωρὸν «Ψαρά», τὸ ὅποιον κατευθύνον ἀνὰ τὰ μεσημέρινα πρὸς τὴν Πελοπόννησον.

Ὁ Βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐγεννήθη εἰς τὸ Τουρίνον τὴν 14ην Μαρτίου 1814, υἱὸς τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουὴλ τοῦ II καὶ τῆς βασιλίσσης Ἀδελαΐδας, θυγατρὸς τοῦ ἀρχιδουκῆ Ρενι. Ἦτο μόλις ἑνδεκα ἐτῶν ὅταν ἔλασε τὴν μητέρα του, τὴν 20ην Ἰανουαρίου 1855. Ὁ πατὴρ του ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἐστρί μετ' αὐστηρικτοῦ τὰς πατροπαράδοτων διατυπώσεων καὶ ἐθνομουτικῆς τοῦ αἵματος τῆς Σ. Βοῖας.

Ὁ στρατηγὸς Ἰωσήφ Ρόσσιν, παιδαγωγὸς τῶν βασιλοπαίδων, ἦτο στρατιώτης μάλλον ἢ αὐλικός. Οὕτως ὁ Οὐμβέρτος, πρίγκηψ τοῦ Πεδμοντιῦ, ἔλαβε καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀμεδαῖος, πρίγκηψ τῆς Ἀόστης, γαμῶν ἐντελὺς στρατιωτικῶν.

Κατὰ τὸ 1861 ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἔστειλε τὸν υἱόν του εἰς Φλωρεντίαν, ὅπως γνωρισθῇ ἐκεῖ μετὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τῆς Τοσκάνης, ἀρτίως τότε προσεργισθείσης. Ὁ πόλεμος ὅμως τοῦ 1866 ἐγένετο ἀφορμὴ ὅστε νὰ γείνῃ λόγος περὶ τῶν πριγκιπῶν. Ὁ Οὐμβέρτος διεκρίθη εἰς τὴν Κουστὺζαν. Ἦτο διοικητὴς τῆς 10ης μεραρχίας. Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ οὗ ὑπόνοια ὑπῆρχε περὶ παρουνόρας τοῦ ἐχθροῦ μὲν ἀπόσπασμα τοῦ αὐστριακοῦ ἱππικοῦ ἐπέστη ἀφαιρώμενα κατὰ τὸν στρατεύματων τοῦ πρίγκηπος Οὐμβέρτου, ἅτινα εἰς ταύτην πορείαν ἐβίβον τὴν ἐδὼν Βιλλοφράγκας. Στιγμὴν δισταγμένου ἐκ μέρους τοῦ διαδύχου τοῦ θρόνου ἤρσαν ν' ἀποβῇ καταστροφικῇ. Ὁ Οὐμβέρτος διέταξε τὸν σχηματισμὸν τῶν τετραγώνων παρατάξεως, μετ' ὅσον ταχύτητα, ὅστε ἡ ὁρμὴ τοῦ ἱππικοῦ ἀπέβη ἀνομιλῆς κατὰ τὸν φλογῶν, αἰτίνες ἐτιμήθησαν διὰ τὴν κατὰ τὴν τράγικον παράταξιν. Οἱ Οὐλάνοι μὴ δυνάμενοι νὰ διασκορπισθῶσι πλὴν τὰ ἰταλικά σώματα, τὰ ἐμψυχώμενα ὑπὸ τοῦ παραδειγματος τοῦ ἀρχηγού των, ἐξηφάνισθησαν ὅσον γρήγορα εἶχον ἐμμανισθῇ. Ἡ διαταγὴ τῆς τῆρσεως τῶν θέσεων

ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Λα Μορμόρα, ἔβαν εἰς ἀδράνεια τὸν Οὐμβέρτον κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας. Τὸ ἐπιστάτον τοῦτο τῶν τετραγώνων τοῦ πρίγκηπος τοῦ Πεδμοντιῦ καθὼς καὶ ὁ πραγματικὸς τοῦ δουεὸς τῆς Ἀόστης, εἰς ἄλλο σημείον τῆς μάχης, ὥρλησαν τὴν δύνασταιν εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἐρεθισμὸς προκλήθηκε ὑπὸ τῆς ἥττης τῆς Κουστὺζας καὶ Λίσης ὠκυοῦτο κατὰ τὴν βασιλείαν.

Ὁ γάμος τοῦ πρίγκηπος Οὐμβέρτου μετὰ τὴν ἐξομῶν του πριγκιπισσῶν Μαργαριάν, ἐγένετο τὴν 22 Ἀπριλίου 1860. Ἡ γέννησις τοῦ πρίγκηπος τῆς Νεαπόλεως ἐγένετο χαρμοῦναις ἀκτὴ ἀπὸ τὸν λαόν τὴν 11 Νοεμβρίου 1869. Ὁ πρίγκηψ Οὐμβέρτος χωρὶς νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ὑπερσίας ἡδωριστοῦ διαπραγμάτευσε μετὰ τοῦ πατριώτου. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ πρίγκηπος τὸν Γαριβάλδον, ὅταν οὗτος μετέβη εἰς Ρώμην τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1875, ἐπαρξάμενος ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Ὁ Βικτωρ Ἐμμανουὴλ εἰς τὴν κλινὴν τοῦ θανάτου παρήγγειλε εἰς τὸν υἱόν του νὰ μετῇ πάντοτε πιστὸς εἰς τὰς φιλελευθέρας ἀρχάς.

Ὁ Οὐμβέρτος, ὁ 1ος γενόμενος βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1878, εἶπεν εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς ἀναρρήσεως του : « Ἰταλὸι, ὁ πρῶτος Βασιλεὺς σας ἀπέθανεν » διὰδοχῆς του θά σὰς ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ ἀρχαὶ δὲν ἀποθνήσκουσιν. Κατὰ τὴν ὁρμωσίαν του ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ μὴν του φιλοδοξία ἦτο νὰ καταστῇ ἄξιος τοῦτο τοῦ ἐγκωμίου. « Ἦτο ἄξιος τοῦ πατρὸς σου ».

Κατὰ τὴν 17 Νοεμβρίου τοῦ ἐτους 1878 ἐν Νεαπόλει εὐρισκόμενος ὁ νεαρὸς βασιλεὺς ἐγένετο ἀντικείμενον ἐπιθέσεως ἐνός μοναχοῦ ὀνόματι Τζιόβαν Πασανάντε. Ἐπὺρ τὸ ζήφου του μετὰ τῆς μεγαλειότητος ψυχραίας κατέφευγε ἐν κτήνημα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δολοφόνου. Ἡ μυστρί αὐτῆς πράξης ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοιαυτοὺς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ βασιλεία τοῦ Οὐμβέρτου δὲν ἐσημειώθη μετὰ λαμπρὰ ἐκείνα γεγονότα τῆς βασιλείας τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουὴλ, ἀλλ' ὑπῆρξε βασιλεία διαρκείας καὶ τιμὴν σεβάσμου τῶν ὁμοσίων ἐλευθερίων καὶ πίστεως ἀδιασάλευτον πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ἐμνε πάντοτε οὐδέτερος πρὸς τὰς κομματικὰς διαμάχας, προσεγγίζετο δὲ πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ ἐξῆεν ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ πρὸς τὰ ὑπουργεῖα, τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς πλειονότητος τοῦ Κοινοβουλίου. Αὐτὸς ὁ Κρίσπος οὐδέποτε δυσχερεῖαν εὗρεν ἐκ μέρους αὐτοῦ.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως ἐγεννήθη ἐν Νεαπόλει τὴν 11 Νοεμβρίου τοῦ 1869 διατρέχει ἔως τὸ 31 ἐτος τῆς τῆς ἡλικίας του. Ὁ πατὴρ του Οὐμβέρτος ἦτο κατὰ δύο ἐτὶ προσεβύτας ὅταν ἀνελάμβανε τὴν βασιλείαν. Ὅπως ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ αἵματος ἀπολαύουσι πλείστην δημοτικότητα εἰς τὴν Ἰταλίαν. Πρὶν τῶν ἐτῶν ὁ Πρίγκηψ ἐνυμφεύθη ἐξ ἑρῶτος τὴν θυγατέρα τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Ἐλένην. Ὁ Βασιλεὺς ἀνακηρύχθηκε δὲ εἰς τὸν τίτλον Βικτωρ Ἐμμανουὴλ III.

Ὁ Δόκτωρ Ἀττίλιος Σάλλος, δημοτικὸς σύμβουλος Μόνζας, αὐτόπτης μάρτυς τῆς δολοφονίας, καὶ εἰς τὴν λατῶν τῶν προσελθόντων καὶ παραστάντων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ βασιλέως, δηγεῖται ὡς ἐξῆς τὰς λεπτομερειῶν τοῦ οἰκτροῦ δράματος. Ὁ Βασιλεὺς ἤλθον τῶν ἀνακτορῶν τὴν ἐνάντην καὶ ἡμίσειαν ὁπιστῆν ὡς συνδοσεύμενος παρὰ τὸν στρατηγὸν Πόντζιο Βάλια, τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ στρατηγὸν Ἀβγοράδου Κουίντου κατευθυνθεὶς εἰς τοὺς γυμναστικούς ἀγῶνας Ἀπειρον πλῆθος, σχεδὸν διγίλια ἄτομα, ἀνέμενον αὐτόν. Τὴν ἐξέρχον κατεῖχον μυριαδικὰ κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Ὁ Βασιλεὺς ἤκουσε τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους καὶ ἀνέμενον, ὅπως συνήθως, δὲ βασιλεὺς μετὰ ἐνα ἐγκάρδιον ἐπαινετικὸν λόγον δι' ὅλους τοὺς βραβευθέντας, ἀποπνέοντα δὲ τὸ ἄρομα τῆς μεγάλης Του καρδίας. Ἀλξίας τῆς τελετῆς ἡ παράταξις τῶν γυμναστικῶν ἐπαρουσίασεν ὅπλα εἰς τὸν Βασιλέα, ὅπως ἀνταπέδωκε διὰ τοῦ πύλου τὸν χαιρετισμὸν. Ἐφῶρτε ὑψηλὸν πῖλον. Καταβάνον ἀπὸ

τῆς ἐξόδου εἶπεν εἰς τὸν ριζοσπάστην βουλευτὴν Πενάτην.

— Εἰμὶα πλείον γέρων. ἄλλα ζήλω τοὺς ρωμαλέους τοὺτους νέους. Μίαν σφὸν ἡμῶν καὶ ἐγὼ μανιώδως γυμναστικός. Εἰπὼν ταῦτα ἐπῆλθε δι' ἑκατοντα σχεδὸν νεανίσκον ἐντὸς ἀμάξης ἀνοικτῆς πρὸς τὰ πλάγια μετὰ τῶν στρατηγῶν Πόντζιο Βάλια καὶ Ἀβγοράδου. Ἀριστὲρ τῆς βασιλικῆς ἀμάξης ἱστάτο ἀνθυπολοχαγὸς καρδινιέρος ὁ Μποσαλέρης. Ἡ μουσικὴ ἐπαίνει τὸ βασιλικὸν ἐμβυτήριον, ἐνθ' βροντῶδες ἀπὸ τοῦ πλῆθους ἀντίζει ἡ ζητωκραυγὴ :

— Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

Ἐξείρνης, ἐνθ' ἡ ἀλγος ἐξαφισθέντα ὀλίγον ἐκ τῶν χειροκρατημάτων, ἦσαν ἔτοιμα νὰ κινήσῃ, νεος τριακοντούτης κοντῆς, ἰσχνὸς ἐπληρώμενος πρὸς τὴν ἀμάξαν. Ὁ Βασιλεὺς ἱστάτο ἐντὸς αὐτῆς ὁδοῦς χαιρετῶν ἀκομὴ τὸ ζητωκραυγῶν πλῆθος. Ὁ ἀγνωστος ἐπληρώσετο πρὸς τοὺς διέχους τρεχέας τῆς ἀμάξης, σχεδὸν ἀστραπιαῶς καὶ συγχρόνως τρεῖς κρότοι πολυκρότου καλῶς ἐπ' ἀλλήλων διακρινόμενοι ἡκούσθησαν. Ὁ Βασιλεὺς ἐπέσεν ἔπειθεν ὑπὸ τοῦ τῶν μαζιλαρίων τῆς ἀμάξης, ἐνθ' ὁ ἀμαξήλατης ἐκτύπη ἀπῶς τὰ ὄπλα. Ἡ ἀμάξα δρομολογῶς ἐπροχώρησε καὶ ἐξηφάνισεν ἐν μέσῳ πλωρίου νέρους σκόνης. Εἰς τῶν γυμναστῶν πλῆθος εὐρισκόμενος προσέβηκε καὶ μετὰ τὴν γροθὴν ἐπῆρσε κατὰ γῆς τὸν ἀγνωστον.

Ἡ βασιλικὴ ἀμάξα δρομολογῶς τρέχουσα ἔφθασεν εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ὁ Βασιλεὺς ἦτο κάτωθεν καὶ ἐξέπεπεν ὑποκόπτου ἀναστεναγμῶς ἐξαγγέλλοντας τὴν καρδίαν τῶν δύο στρατηγῶν. Ἀκριβὲς καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο τὸς κηλικίας τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου ὁ Οὐμβέρτος ἐξέπνευσεν. Ἡ πρώτη βολὴ ἐπληγωσε τὸν Βασιλέα εἰς τὸ στήθος, ἐνθ' ἐκράτει ὑψόμενον τὸν βραχίονα νὰ ἐξάγῃ τὸν πῖλον καὶ χαιρετίζῃ, ἡ δευτέρα ἐπληγωσε αὐτόν εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰ νῦτα. Ὁ Βασιλεὺς προσεπάθησε νὰ στηριχθῇ, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀμάξης διὰ τοῦ βραχίονος, ἀλλὰ ματαίως. Ἐπέσεν ὑπὸ τοῦ ὡς κεραυνόπληκτος.

Ἐνθ' ἐτελείτο τὸ ἀποπρῆξιον ἐγκλημα, ἡ βασιλίσσα εἶχε κύλον πολλῶν κυριῶν ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἀνδρῶν. Εὐθὺς εἰδοποιήθη, ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν αἰσθάνεται καλὰ. Ἦσαν ἐξωμὸς φέροντα κατάλευκον περιβολήν. Ἐδρμεν ἀμέσως πρὸς τὴν κλινάκα κατεγχομένη ὑπὸ ἀγωνιώδους συγχινήσεως. Ὁ Βασι

θέσεις προς τὸν σκοπὸν νὰ ἐμποδίσωσι τὴν εἰσόδον τοῦ Σιῖτουλλὰχ εἰς τὰς ρηθείσας πόλεις. Τὸν Σιῖτουλλὰχ πρᾶν ἀκολουθοῦσιν εἰς Ἀλβανίαν καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Σουλτάνου κομίζοντες διαφόρους ὑποσχέσεις εἰς τοὺς προὔχοντας Ἀλβανούς.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐξ Ἑλασσῶνος εἰδήσεις πρὸ ἐπτὰ ἡμερῶν δὴλθεν ἐκεῖθεν ἀπαρτήρητος ὑπὸ τὸ πρόσχημα ζωεμπόρου, μεγιστὰν Ἀλβανὸς διευθυνθεὶς, ἄγνωστον πού. Ὡς ἐβεβαιώθη οὗτος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀρκετὰς ἑκατοντάδας λιρῶν, περιέρχεται τὰ διάφορα στρατιωτικὰ κέντρα καὶ προσηλυτίζει τοὺς ἐν τῇ Τουρκικῇ στρατῷ Ἀλβανούς, Ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς διὰ τὴν μέλλουσαν γενικὴν ἐξέγερσιν τῆς Ἀλβανίας, ὅπου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχουν συσσωρευθῇ λαθραίως κατὰ καιροὺς μέγα ποσὸν πολυμορφῶν καὶ περὶ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας ὅπλα διαφόρων συστημάτων. Πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ρηθέντος Ἀλβανοῦ ἐξεπέμφθησαν εἰς διαφόρους διεθνοὺς πολλὰ μικρὰ ἀποσπάσματα Σουβαρίδων. Ὁ Σουλτάνος ἔδωκεν αὐστηρὰς διαταγὰς ὅπως οὗτος συλληφθῇ τάχιστα καὶ ὠδηγηθῇ εἰς Κων(σταντι)ν.

Σημ. «Φωνῆς Ἡπείρου». — Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας μεταδίδουσιν ἐξ Ἑλασσῶνος εἰς τινὰ Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ἡμεῖς, ὅμως θεωροῦμε αὐτὰς ἐπιτὺλως ἀνυπὸστατους.

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἑλασσῶνος ὅτι μία ἄγνωστος ληστοσυμμορία μεταβάσα εἰς τὸ ἔξωθεν τῆς πόλεως ποίμνιον τοῦ Δ. Κωνσταντοῦλα ἠγματοῦσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀχιλλέα ζήτουσα 150 λίρας πρὸς ἀπελευθέρωσιν του. Ὁ πατὴρ του ἀμέσως ἀπέστειλε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰ λύτρα μετὰ τινὰ ποιμένα δὲ ὅμως ἠκολούθησε κρυφίως ἐναστρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ὅπερ μάλιστα ἀντίκρουσε τοὺς ληστὰς ἐπιρροβήσας κατ' αὐτῶν. Οὗτοι ἀπήντησαν καὶ ἐπηκολούθησε συμπλοκὴ καθ' ἣν κατάρθωσαν νὰ διαφύγωσιν οἱ ληστὰί. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ ἀτυχὴς Ἀχιλλεὺς εὐρέθη σφαγμένος, ἢ δὲ κεφαλὴ του ἦτο ἀνηρτημένη ἀπὸ τινος δένδρου.

Τὴν 13 Ἰουλίου ἔλαβε χώραν ἐν Βελιγραδίῳ ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς μνηστείας τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς κυρίας Δράγας Μασίν. Ὁ μητροπολίτης ἀπηύθυνε θερμὴν προσκαλιὰν πρὸς τοὺς μνηστῆρας. Ὑστερον ἠρώτησεν αὐτοὺς ἂν ἤθελον ν' ἀλλάξουν τοὺς δακτυλίους, εἰς τὴν καταρατικὴν των δ' ἀπάντησιν ἔλαβε τὸν δακτύλιον τοῦ Βασιλέως καὶ τὸν ἀντήλλαξε μετ' ἐκεῖνον τῆς μνηστῆς. Οἱ δακτύλιοι ἔφερον ἑσθὲν τὰ ἀρχικὰ γράμματα Α. Δ. Τὰ μέλη τοῦ νέου ὑπουργείου, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν, συγγενεῖς τῆς μνηστῆς καὶ οἱ αὐλικοὶ παρίσταντο κατὰ τὴν τελετὴν. Οἱ γάμοι θὰ τελεσθῶσιν ἐν στενωπῷ κύκλῳ εἰς τὸ ἀνακτορικὸν παρεκκλήσιον τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν. Ὁ πρῶν Βασιλεὺς Μιλάνος κατὰ τὰς μεταδοθείσας τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἀπεφάσισε νὰ διέλθῃ τὸ θέρος εἰς ἐν τῶν περιχώρων τῆς Βιέννης. Τὸ «Ντζίλο Γράφικ», σχολιάζον τὴν μνηστείαν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς του ἀναφύισαν ἔριδα, συνεπάγεται: Ἀναμφιβόλως εἶνε ἔξοχον παράδειγμα εἰρωνείας τῆς εἰσαρμένης, ὅτι ὁ ἀνὴρ τοῦ ὁποῦ αἱ οἰκογενειακαὶ περιπέτεια ἐπὶ μακρὸν διήγειραν τὴν εὐθυμίαν τῶν ἔθνων ἐμελλε νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν του διακινδυνεύοντα τὸν θρόνον του, διὰ τὰ ὠρεῖα μάστιγ τῆς κυρίας, ἥτις δυνατόν νὰ εἶνε θελκτικὴ, ἀλλ' ἥτις θεσπίζε εἶνε σαράντα ἑτῶν καὶ τὰ λοιπά, ἀλλ' ὁ Μιλάνος ὅστις, καθὼς εἶνε γνωστὸν, γνωρίζει τὴν αἰώνιαν Εὐα- καλλί-τερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, ποτὲ δὲν ἐπραξε τοιαύτην ἀνοησίαν καθὼς αὕτη. Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐν τούτοις εἶνε νέος μετ' ἀρκετὴν θέλησιν καί, ἀτρόμητος πρὸ τῆς πατρικῆς καὶ τῆς ὑπουργικῆς παρτιτήσεως, διεκέρυξεν ὅτι προτιμᾷ νὰ παρτιτῇ μᾶλλον πρὸς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἑρωτὰ του, ἐκλέξας τοὺς νέους συμβούλους του κατὰ συμβουλήν ἐκεῖνης καὶ θέσας ἰσχυρὰν φρουρὰν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς κυρίας διὰ νὰ ματαιώσῃ ἐνδεχομένην ἀπόπειραν ἀπαγωγῆς. Ὁ νεαρός βασιλεὺς φαίνεται μονάρχης τῆς παλαιᾶς σχο-

λῆς, μὴ δυνάμενος νὰ διακρίνῃ πού ἔγκεινται τ' ἀγαθὰ ἐνὸς βασιλείως, ἐὰν δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὅπως ἐπιθυμᾷ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καταφάνουν καθ' ἑκάστην τὰ πρακτικὰ τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων τῶν διαφόρων νομῶν τοῦ Κράτους, διὰ τῶν ὁποίων ἀπολύονται πάντες οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες γραμματοδιδάσκαλοι. Μέχρι τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔχουν ἀπολυθῇ πάντες οἱ γραμματοδιδάσκαλοι. — Ὁ ἐν Βιέννῃ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφεῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ διαγωνισμὸς πρὸς ἐκλογὴν τοῦ καλλιτέρας ποιότητος καπν. ὁ δὲ ἐν Αὐστρίᾳ μονοπώλιον. Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ Ἕλλην πρόξενος συνιστᾷ εἰς τοὺς Ἕλληνας καπνοπαραγωγούς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν, διότι εἰ Ἕλληνικοὶ καπνοὶ εἶνε περιζήτητοι εἰς τὴν Αὐστρίαν, χρησιμεύοντες πρὸς ἀνάμειξιν αὐτοῦ μετὰ τῶν αὐστριακῶν. — Ὑπεγράφη μετὰ τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων καὶ τοῦ τέως ἐνοικιαστοῦ τοῦ δημοτικοῦ φέρου κ. Χ. Ματθ. ο. πύλου συμβόλαιον, δι' οὗ ὁ δεύτερος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου 261 χιλ. δρ. καθυστερούμενας εἰς τὸν δῆμον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φέρου ἐπὶ τῶν ὧν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλε συρίγγια τοῦ ροῦ εἰς τὰ δύο λειτουργοῦντα λοιμοκαθαρτήρια τοῦ Κράτους διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσιν εἰς τὰς ἐνέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνωσιν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοῦ ἀποσταλέντος ἐκ Παρισίων ἀντιπανωλικῶ ὁρροῦ. — Ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων πινάκων εἰς τὸ ὑπουργεῖον καταδεικνύεται ὅτι ἀρκετοὶ ἐπιτηδευματῆαι Ἀθηνῶν Παιραϊῶς δὲν κατέβησαν τὸν νενομισμένον φόρον. Συνεπεία τούτου ἀπεφασίσθη ἡ γενικὴ καταδίωξις αὐτῶν διεβιβάσθη δὲ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀτυνομίας ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποῦ διατάσσεται αὕτη ὅπως ἀπὸ 1ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου ἀπαγορεύσῃ εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς μὴ καταβαλόντας τὸν φόρον των ἐπιτηδευματίας, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. — Ἀγγέλλεται ἐκ Τρικινάων ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Τσεκούραν ληστοσυμμορία ἥτις ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ληστῶν Κερανίκα καὶ Τσιολόλου, πιεζομένη ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων διελύθη. Ἐξ αὐτῶν ὁ λήσταρχος Τσεκούρας εἶχε καταφύγει εἰς τὸ ἐκεῖ χωρίον Γλύνους ὅπου ἐδιητάτο. Τοῦτο ἐπληροφορηθῆσαν τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα περιεκύκλωσαν τὸ χωρίον Γλύνους, ἀλλὰ ὁ λήσταρχος εἰδοποιηθεὶς ἐγκαίρως ἐκ Τρικινάων κατέρωσε νὰ διαφύγῃ καὶ πάλιν τὴν σύλληψιν του. — Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ κ. Γρυτάρη ἀγγεῖλεν ὅτι ὁ πρεσβευτὴς κ. Μαυροκορδάτος ἀνεχώρησε προχθὲς διὰ Παρισίους καὶ ὅτι τὴν διεύθυνσιν τῆς πρεσβείας ἀνέλαβεν αὐτός. — Ὁ στρατηγὸς Σμολένσκις ἐξήτησεν ἀναρρωτικὴν ἀδελφὴν ὅπως μεταβῇ εἰς τὰ λουτρά Λουτρακίου. Τῆς ἀδείας ταύτης θὰ κάμῃ χρῆσιν τὸν Αὐγούστον. Ὁ στρατηγὸς ἀναχωρεῖ τὴν Παρασκευὴν μεταβαίνων εἰς Μεσολόγγιον ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ἀρχηγίαν. **Τὴν ἐννάτην** πρωΐνῃν ὥραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Κατακόλου τὸ ἀρμόπλιον «Μαργκρίτα» τοῦ Τζῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐπέβαιναν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνεκδραμόντες πολιτικοὶ τοῦ φίλου κ. κ. Λέων Πετμεζᾶς, Ἀγγ. Ρούφος καὶ ὁ πολιτευτὴς Πύργου κ. Ἰωάν. Κρεστενίτης, μεταβάς προχθὲς εἰς Πάτρας πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ. Τὸ ἀρμόπλιον περιεκύκλωσαν ἄλλοι πολυάριθμοι σημαιοφόροι πλήρεις πολιτικῶν ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Εἰς τὴν ἀπόβαστον κατῆλθον ἄνθρωποι σὺν γυναίξιν καὶ τέχνους πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Κατακόλου ὡς καὶ τῶν πέριξ χωρίων. Ἐν μέσῳ δὲ δαιμονιώδους κρό-

του τηλεβόλων καὶ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἀνευφημῶσεων τοῦ πληθους ἀπεβιβάσθη ὁ κ. Δηλιγιάννης. Τοιαύτη ὑπαδοχὴ οὐδέποτε ἐγένετο εἰς πολιτικὸν ἄνδρα. Ἐκεῖθεν ὁ κ. Δηλιγιάννης συνοδευόμενος ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς πόλεως μετέβη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἐπέβη εἰς τὰκτον ἀμαξοστοιχίαν, ἥτις ἐστενεν ὑπὸ τὸ βάρος ἀπείρου κόσμου καὶ ἠεχώρησε τὴν δεκάτην τῆς πρωίας διὰ τὸν Πύργον. Εἰς τοὺς μεταξὺ σταθμοὺς ἀνέμενον μετὰ σημαίας οἱ χωρικοὶ οἱ ὁποῖοι ὑπεδέχοντο τὸν κ. Δηλιγιάννην μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς. Ὀλόκληρος ἡ Ἠλεία ἀντὶ χειρὶ ἀπὸ τὰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγῶν τοῦ πληθους. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πύργου ἀνέμενον τὸ τραῖνον χιλιάδες λαοὺ πάσης τάξεως καὶ ἐπαγγέλματος, ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀμαξοστοιχίας ἐχαρετίσθη μετὰ οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα. Κατὰ τὴν ἀποβασίαν του εἰς τὸν σταθμὸν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπέβη ὥθι. Ἐκεῖθεν ἅπαν ἐκεῖνο τὸ μυρμηκίων πλῆθος συνώδευσεν τὸν κ. Δηλιγιάννην διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κρεστενίτου. Ἐκ τῶν οἰκίων ἔρραινον αὐτὸν δι' ἀνθέων καὶ μύρων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησεν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μέλιος διὰ Κων. πόλιν, φοιτητὴς τῆς νομικῆς. — Ἀφίκετο ἐκ Δόλιανης ὁ κ. Ἰωάννης Ρινόγλου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Δράμης ὁ κ. Βασιλεῖος Δαβέλλας, καὶ ἀνεχώρησε διὰ Λιασκώβου καὶ ὁ κ. Ἀδάμος Ἰωάννου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Πάρις. — Ἀνεχώρησε διὰ λουτρά Σμολένσκι τῶν Ἀγρίων ὁ ἐκ Συρράκου ἀγκυπητὴς ράπτης κ. Δημήτριος Κοσμογιάννης, ὁ κ. Χριστόδουλος Ράμμος μετὰ τῆς συζύγου του διὰ Τσερβάριον καὶ ὁ κ. Γεώργιος Παπαϊωάννου διὰ Φραγκάδες, διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς. — Ἀφίκετο ἐκ Λαρίσσης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ υἱοῦ του ὁ ἐκ Τσερβάρου κ. Ἀναστάσιος Σκελάρου, ὁ τὸσον λαμπρῶς διευθύνων τὸ διδασκαλεῖον Λαρίσσης. — Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλίας ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Ἰωάννης Κοντογιάννης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἄρταν, ἐκ Σμύρνης οἱ κ. Ἀθ. Βούκας καὶ Βασιλεῖος Μάνου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ζωνδύλαν, ὁ κ. Παντελῆς Β. καὶ καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κουκούλι, ὁ κ. Φίλιππος Μπεζιάνης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μπάγαν, ἡ κ. Πηνελόπη Χαντζοπούλου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσεπέλεδον καὶ οἱ κ. Ἰωάννης Γρηγοράκης καὶ Ἰωάννης Ριγαντῆς καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ζωνδύλαν. — Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρσάβαν ὁ κ. Ἀναστ. Ἀλεξίου καὶ Ν. Διούνης καὶ διὰ Κακουσίους ὁ κ. Κωνστ. Δελάρης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς

Δευτέρα ὥρα 3 μ. μ. διὰ Κόρινθον, Ἰτίαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρβάσαρ.

Τρίτην ὥρ. 8 π. μ. (διὰ τῆς διώρυγας) διὰ Πάτρας, Παζοῦς, Κέρκυραν, καὶ Ἀγίου Σαράντα.

Τρίτην μεσημβρίαν διὰ Σέριφον, Κίμωλον, Μήλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Πέμπτην ὥρα 8 μ. μ. διὰ Ἀντίκυραν, Ἰτίαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Νάυπακτον, Πάτρας, Ἰθάκην, Ἀστακόν, Βασιλικὴν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρβάσαρ.

Παρασκευὴν ὥρα 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν (τὸ θέρος) Ὠρεῖς, Βόλον καὶ Θεσσαλονικίαν.

Σάββατον, μεσημβρίαν διὰ Δαρδανέλιαν, Κωνσταντινούπολιν, Βάρναν καὶ Πύργον.

Σάββατον ὥρα 7 μ. μ. διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Ἀργασίου, Ληξούριον, Κέρκυραν.

ΔΙΑ ΣΕΓΙΑΔΟΣ ὅσοι ταξιδεύετε διὰ Σαγιάδος νὰ ἀποτείνεσθε πάντοτε πρὸς τὸν ἀγαθὴν Ζεῖν ἑλπίαν, ἀσφαλτέστατον, περιποιητικώτατον, δυνάμενον νὰ σᾶς μεταφέρῃ ἀσφαλῶς ὅπου δῆποτε. Θῆσαι τοὺς ἐλοκλήρους μεταφέρει μετὰ παροιμιώδη τιμὴν καὶ ὁ ΖΕΪΝΕΛΗΣ.